

на земјата. Пълното си обръщане около слънцето Марсът извършва почти за 2 години. Разгледванъ съ просты очи, той ся представлява като звѣзда отъ 1-вѣ величинъ съ червеникъвъ блесъкъ; въ силните телескопи ся вижда като кржъ, (черт. 86) врхъ когото ся забелѣзвѣтъ различни пятна; неизмѣняемостта на някои отъ тяхъ кара ни да предположимъ, че тѣ принадлежатъ на повърхността на самата планета; по мѣрдането на тия пятна е намѣreno, че Марсъ ся врти около осътъ какъто земята почти въ 24 часа. Вртѣнието на Марса около осътъ ся подтвърдява и съ това, че дискастъ му има стиснатина, която спорѣдъ измѣрванията на Араго е равна $\frac{1}{39}$. Осъта на Марсовото вртѣние е наведена къмъ орбитата подъ ъгълъ 60° ; отъ това повърхността му ся раздѣля на 5 пояса, тѣ сѫщо какъто и земната повърхност, което ся подтвърдява отъ наблюденията надъ блескавите пятна, кои ся намиржатъ близо при полюсите на Марса; сяко отъ тяхъ има най голямъ блесъкъ въ него време, когато за съответствующето му полушире ся свѣршватъ зимните мѣсяци, сир. когато то подиръ дѣлга промеждина отъ време първи патъ наченва да ся освѣтава отъ слъчковите лѣчи; тогава пятното заема значително пространство и постепенно ся намалява отъ краищата въ течението на лѣтните мѣсяци. Сичко това ни кара да мыслимъ, че тѣзъ пятна сѫ голѣмы сбирщици отъ купове ледове, кои, зименъ-день, ся образуватъ около полюсите на Марса, сѫщо какъто това става и врхъ земјата. Освѣнъ тѣзъ постоянни пятна врхъ повърхността на Марса наблюдавали и други случаини пятна, които, спорѣдъ мнѣнието на някои астрономи, могатъ да ся считатъ за облаци, а слѣдов. трябва да ся допусти, че Марсъ е обиколенъ отъ атмосфера. Знакътъ на Марсъ е \odot .

Черт. 86.

